

ושני אלה נקראים מכוון הר ציון ומקראיה. מכוון הר ציון - זהו התקון שלמעלה, כשהנקדה הפתוחה מתקשטת, והם מקראיה של אותה נקדה להתקשט.

בין שעולות הנשמות הללו עד לאותו פתח הקיע, אזי אותו קיע סובב סביב הגן שלש פעמים, ומקול נעימות של סבוב אותו קיע יוצאות כל אותן נשמות ושומעות אותו נעם של אותו קיע, ורואים אותו העמוד שמעלה אש וענן ועשן ונגה שלוטה, וכלם משתחווים. ואז הנשמות עולות באותו הפתח, עד שעולים לתוך העגול שסובב באותה נקדה, ואז רואים מה שרואים. ומתוך האור והשמחה ממה שראו, עולים ויורדים, מתקרבים ומתרחקים.

והיא משתקקת אליהם ומתקשטת באור. ואז לובש קנאה (מאור) צדיק עליון אחד, ומסתפל באור ויפי של הנקדה הזו ובתקונייה, ואוחז בה ומעלה אותה אליו, ומאיר אור באור ונהיים אחד. וכל חילות השמים פותחים באותה שעה ואומרים: אשריכם הצדיקים שומרי התורה, אשריכם המשתדלים בתורה, שהרי שמחת אדונכם היא בכם, שהרי עטרת רבונכם מתעטרת בכם.

ואז, בין שמאירים אור באור, שני אורות מתחברים כאחד ומאירים. אחר כך יורדים אותם גונים ומתבוננים להשתעשע באותן נשמות הצדיקים, ומתקנים אותם לעטר למעלה. ועל זה נאמר עין לא ראתה אלהים וזולתך יעשה למחפה לו. פתח רבי שמעון ואמר, כתוב (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה

ציון ומקראיה. מכוון הר ציון, דא איהו תקונא דלעילא, פד נקודה תתאה מתקשטא, ואינון מקראיה דהיהיא נקודה לאתקשטא.

בין דסלקין אלין נשמתין עד ההוא פתחא דרקיעא, פדין, ההוא רקיעא סתרא סתרי דגנתא, תלת זמנין. ומקל נעימו דסתרא ההוא רקיעא, נפקין כל אינון נשמתין ושמעין ההוא נעימו דההוא רקיעא, וחמאן ההוא עמודא, דסלקא אשא וענא ותנא ונגה דלהיט, וסגדין פלהו. פדין נשמתין סלקין בההוא פתחא, עד דסלקין לגו עגולא, דסתרא בהיהיא (נ"א לההוא) נקודה. פדין חמאן מה דחמאן. ומגו נהירו וחדוותא מההוא דחמאן, סלקין ונחתין קרבין ורחקין.

ואיהו תאיבא לגבייהו, ומתקשטא בנהירו. פדין אלביש קנאה (מנהורא) חד צדיק עלאה, ואסתפל בנהורא ושפירו דהאי נקודה, ובתקונאה, ואחיד בה, וסליק לה לגביה, ונהיר נהורא בנהורא, והווי חד. פל חילא דשמיא פתחי בהיהיא שעתא ואמרי, זפאין אתון צדיקייא, נטרי אורייתא, זפאין אינון דמשתדלין באורייתא, דהא חדוותא דמאריכון הוי בכו, דהא עטרא דמאריכון מתעטר בכון.

פדין בין דנהרין נהורא בנהורא, תרין נהורין מתחברן פחדא, ונהרין. לבתר אינון גוונין נחתין, ואסתפלן לאשתעשעא באינון נשמתין דצדיקייא, ומתקני לון לעטרא לעילא. ועל דא אתמר, עין לא ראתה אלקים וזולתך יעשה למחפה לו.

פתח רבי שמעון ואמר, פתיב (יחזקאל א) ודמות על ראשי החיה רקיע פעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. האי קרא